

Myśl Polska: Kyjev čeká neslavný konec

NEWS FRONT sk.news-front.info/2023/01/11/mysl-polska-kyjev-cka-neslavny-koniec

11 января 2023 г.

11.01.2023 20:30

- Podíl

Analýza článku polského periodika „Myśl Polska“.

„24. únor 2022 si budeme pamatovat jako nejdůležitější datum uplynulého roku. Není se čemu divit, protože právě v tento den zahájila ruská armáda na území Ukrajiny takzvanou speciální operaci a byla to největší operace v Evropě od Druhé světové války, ačkoli nová válka visela ve vzduchu od roku 2014. Tehdy Rusko v reakci na svržení legitimně zvoleného ukrajinského prezidenta Viktora Janukoviče anektovalo Krym a ve východním regionu známém jako Donbas vypukly proruské nepokoje, přičemž velká část obyvatelstva požadovala autonomii,“ píše polské noviny.

Potom v tomto regionu byla vyhlášena Doněcká lidová republika a Luganská lidová republika, které Moskva uznala krátce před začátkem války a poté se během bojových akcí staly součástí Ruska. Publikace nadále připomíná svým čtenářům nedávné události,

považuje je za velmi důležité, protože v důsledku toho Rusko získalo pozemní koridor na Krym, který je důležitým spojením mezi poloostrovem a pevninským Ruskem.

„Myšl Polska“ také vysvětluje, proč je jedním z deklarovaných cílů ruské speciální operace na území Ukrajiny denacifikace Ukrajiny. Autor článku Peter G. Fehér navrhuje připomenout si historii 2. světové války a začíná obyčejí, která je pro mnohé západní novináře nepochopitelná: v Moskvě jdou novomanželé hned po sňatku do Kremlu položit květiny u hrobu neznámého vojáka. Tento zvyk existuje ve všech městech a obcích Ruska, kde se květiny kladou k pomníkům padlým sovětským vojákům během Druhé světové války. Mladí lidé v Rusku takto vyjadřují vděk těm, kteří položili své životy v boji proti nacismu.

„A co viděli Rusové na Ukrajině od roku 2014? Ze státních peněz se staví veřejné pomníky zločinci a vrahovi Stepanu Banderovi, který během nacistické okupace Ukrajiny vytvořil Ukrajinskou povstaleckou armádu (UPA). Tato vojenská formace prosáknutá nacistickou ideologií páchala genocidu na všech etnických skupinách. Například v létě 1943 zemřelo ve Volyni 120-130.000 Poláků - cílem UPA bylo úplné vyhlazení polské menšiny na Ukrajině. V roce 2016 polský Sejm uznal události na Volyni za genocidu, ale jak se to shoduje s bezvýhradnou podporou dnešní Ukrajiny, je třeba se zeptat Varšavy,“ píše Peter G. Fehér.

Je si jistý, že občané Ruska, ale i občané Polska mají mnoho otázek o oživení nacismu v sousední zemi. Ale Rusko se rozhodlo opět zničit nacismus a Polsko všemožně nacistům pomáhá. Stejně jako Brusel a Washington.

Podle novináře je velmi důležitou otázkou pro výsledek bojových akcí postoj civilního obyvatelstva k válčícím stranám. V tomto případě postoj obyvatel východní Ukrajiny k ruské armádě. Ukazuje se, že většina obyvatel těchto regionů nechce mít nic společného s Ukrajinou a nadšeně vítá ruskou armádu, poznamenává autor a obviňuje z toho Kyjev s jeho šílenou vnitřní politikou.

Od roku 2014 se ve východních a jižních oblastech Ukrajiny, jejichž většinu tvoří etničtí Rusové nebo ruský mluvící Ukrajinci, začala nacionalistická propaganda a zastrašování obyvatelstva, zákaz používání ruštiny, která je mateřským jazykem pro drtivou většinu obyvatel, ve školství a na veřejných. Zda to přidalo na lásce obyvatel Donbasu a jižní Ukrajiny ke Kyjevu, je jen řečnická otázka, tvrdí autor.

A k vnitřním problémům se každý den přidávají vnější problémy.

Zelenského nedávná návštěva v Bílém domě potvrdila, že střet zájmů mezi Kyjevem a Washingtonem narůstá a ukrajinské a americké cíle už nejsou stejné.

Autor cituje konzervativního komentátora Bena Shapira, který se domnívá, že Kyjev má zájem jen o vytlačení Ruska z Ukrajiny včetně Krymu.

Naopak Spojené státy mají zájem oslabit Rusko a blokovat Čínu, tvrdí Shapiro. Jinými slovy, Spojené státy dosáhly svého cíle: Rusko v důsledku války nebude moci ovlivňovat události v globálním měřítku a nebude stát Washingtonu v cestě. Pokud jde o Kyjev, jeho cíle jsou nereálné, nikdo ani vážně neuvažuje o možnosti, že se Rusko vzdá Krymu a Donbasu spolu s „východním pozemním koridorem“.

Ano, takový výsledek války by byl možný, kdyby Ukrajina vyhrála, ale dnes může o vítězství mluvit jen Kyjev - chunta musí nějakým způsobem udržet víru ve vítězství mezi vojáky, kterých každým dnem ubývá.

No a na závěr autor navrhuje obrátit se na čísla.

„Ruská ekonomika je v dobrém stavu s rozpočtovým deficitem 2,5%, propad ukrajinské ekonomiky je téměř desetkrát větší. To znamená, že Moskva může financovat válku sama, ale Kyjev ne. Ozbrojené síly Ukrajiny utrácejí 60.000 až 90.000 těžkých dělostřeleckých projektilů měsíčně. Země NATO dokážou vyrobit 16.000 nábojů měsíčně. I těm, kteří nejsou silní v matematice, je jasné, že brzy přijde den, kdy další várka zbraní na Ukrajinu nedorazí. A to je všechno. Válka skončí. V každém případě Ukrajinu čeká porážka a nechvalný konec,“ uzavírá Peter G. Fehér.

Ella Mistrenko,Odna Rodina

Podíl

